23/10/2019

Κάνε μας να ζήσουμε αληθινά…

/ Ορθόδοξες Προβολές

«Σε παρακαλούμε Κύριε, κάνε μας να ζήσουμε αληθινά…»
*Επίσκοπος Σεραπίων 4ος αιώνας.

Αυτή είναι μια αρχαία προσευχή της εκκλησίας. Ζητούμενο ο πόθος του ανθρώπου να αληθεύει ο βίος του, να ζει και όχι απλά να επιβιώνει. Αλήθεια πόσες φορές δεν μονολογήσαμε ή δεν μοιραστήκαμε με τους φίλους μας αυτήν την υπαρξιακή απορία και καημό «τι ζούμε και κάνουμε;

Τι νόημα έχει η ζωή μας; Αβάσταχτη καντήτησε…». Δεν έχουμε και άδικο εάν σκεφτούμε ότι η ζωή αυτή, η γεμάτη θάνατο, δίχως Χριστό δεν παλεύεται.

Όταν λέμε όμως Χριστό, δεν εννοούμε, απλά μια λεκτική ομολογία του «Πιστεύω..» ή μια τυπική συμμετοχή στον εκκλησιασμό της Κυριακής. Ούτε σαφέστατα μια νομικού τύπου ηθική συμμόρφωση σε κανόνες και εντολές.

Χωρίς Χριστό, σημαίνει να ζεις δίχως τις ποιότητες και τις αξίες που ο Χριστός φανέρωσε ως αλήθειες ζωής. Ο Χριστός όταν αποκαλύπτει τον Πατέρα Του «εν τοις ουρανοίς», φανερώνει ένα τρόπο ζωής.

Ζω με τον Χριστό, σημαίνει ζω με αγάπη, κατανόηση, αποδοχή και επιείκεια. Γεύομαι με χαρά και ευχαριστία τα δώρα αυτού του κόσμου, προετοιμαζόμενος για την μέλλουσα ολοκλήρωση της ζωής.

Είμαι άνθρωπος που ζητά το όμορφο, το αγαθό, ζουμάρει στο θετικό, ξέρει να λέει λόγια αγάπης και ενίσχυσης προς τον άλλο, δεν τον απογοητεύει, δεν τον καταδικάζει, τον αγκαλιάζει και τον κρατά μέχρι να σηκωθεί ξανά στα δικά του πόδια.

Οι άλλοι κοντά μου χαίρονται, ανοίγονται, γελούν, δεν σφίγγονται δεν μελαγχολούν. Είναι ο εαυτός τους, γιατί αυτό κάνει το Άγιο Πνεύμα, μας κάνει πρόσωπα μοναδικά και ιδιαίτερα. Μας κάνει να είμαστε εμείς και όχι η ζωή των άλλων.

Μου έκανε τεράστια εντύπωση όταν προσφάτως διάβασα στο γεροντικό, ότι κάποιος ρώτησε τον αββά Ποιμένα, «τι είναι πίστη;», Και ο αββάς είπε, «να ζεις πάντοτε με αγάπη, καλοσύνη και ταπεινοφροσύνη, πράττοντας το καλό στον πλησίον σου…». Και στην συνέχεια άλλος γέρων έλεγε, «κανείς δε μπορεί να διώξει τους δαίμονες, παρά μονάχα η καλοσύνη…».

Αυτό σημαίνει να ζεις αληθινά, να ζεις με τον Χριστό, όταν μπορείς να χαίρεσαι την ζωή, τους άλλους, εσένα, ακόμη κι όταν είσαι πάνω στο σταυρό σου. Γιατί μονάχα εκεί που είναι η χαρά και ζει η αγάπη, είναι ο Θεός.

«Ὁ Θεός αγάπη εστί και ό μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ό Θεός εν αύτώ» (Α’ Ίωάν. δ’ 16).